

dring i en eksisterende skatteudgift. Eventuelle skatteudgifter vil fremgå af selve lovforslaget og vil indgå i en oversigt over skatteudgifter, der vil være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside.

I forbindelse med dette års Redegørelse om Erhvervsstøtte er udvalgte skatteudgifter genberegnet. Det drejer sig om skatteudgifter på momsområdet, forsknings- og udviklingsområdet og energiområdet. Genberegningen af skatteudgifterne har medført ikke uvæsentlige ændringer, men betragtes alle de genberegne skatteudgifter under ét, er der tale om forholdsvis beskedne samlede revisioner.

3. BELYSNING AF ERHVERVSSTØTTE-ORDNINGER

Redegørelse om erhvervsstøtte omfatter omkring 120 ordninger på finansloven. Den brede afgrænsning indebærer en stor forskellighed i de omfattede ordninger, herunder de enkelte ordningers formål og formen for støtte.

Den brede afgrænsning af støttebegrebet betyder, at knap en femtedel af ordningerne, der er omfattet af opgørelsen af erhvervsstøtte i denne redegørelse, direkte er rettet mod private virksomheder. Det viser en undersøgelse af indretningen af erhvervsstøtteordningerne, som bygger på indberetninger fra administratorerne af støtteordningerne. Over halvdelen af erhvervsstøtten involverer midler til offentlige institutioner i samarbejdsprojekter med private virksomheder mv. Endelig er der en forholdsvis stor andel af erhvervsstøtten, der er møntet på foreninger, rådgivende organisationer, erhvervsdrivende fonde, selvejende institutioner, brancheorganisationer mv. Ordninger på Kulturministeriets område har typisk sådanne modtagere. Ligeledes er der forholdsvis mange i denne kategori på Udenrigsministeriets område. Modtagere af erhvervsstøtte på Videnskabsministeriets områ-

de er typisk offentlige institutioner. Økonomi- og Erhvervsministeriet og Fødevareministeriet har forholdsvis mange ordninger, der er kendetegnet ved at være samarbejdsprojekter mellem private virksomheder og offentlige institutioner.

3.1. Markedsfejl og andre begrundelser for erhvervsstøtten

Der kan være mange begrundelser for at give erhvervsstøtte og generelt at fremme virksomheders konkurrencedygtighed. Et argument er, at erhvervsstøtte kan hjælpe til at give en bedre samfundsøkonomisk anvendelse af ressourcerne, blandt andet i de tilfælde, hvor der foreligger en markedsfejl, dvs. situationer, hvor markeds kræfterne ikke fører til den bedste anvendelse af samfundets ressourcer. Der kan også være andre begrundelser end økonomiske for at have støtteordninger. Det kan eksempelvis være regionale hensyn eller kulturelle formål.

Ifølge indberetninger fra administratorerne af støtteordningerne er knap to tredjedele af ordningerne begrundet i markedsfejl. Godt en tredjedel af ordningerne er begrundet i andre hensyn. Det skal understreges, at denne opdeling på markedsfejl og andre hensyn alene er baseret på vurderinger hos administratorerne af de enkelte ordninger. I praksis kan det være vanskeligt at påvise markedsfejl på et konsistent grundlag, og resultatet af indberetningerne skal tages med dette forbehold. Herudover er nogle af de væsentligste begrundelser er regionale hensyn eller kulturelle formål. Endvidere nævnes forhold som økologi, sundhed, biologisk mangfoldighed mv.

Andre hensyn har en forholdsvis stor betydning for ordninger relateret til kultur, velfærd, miljø (naturen) og til dels ordninger på Udenrigsministeriets område (udviklingsbistand), og der findes nogle store ordninger på disse områder, jf. tabel 3.1. De største ordninger, der er begrundet i markedsfejl, vedrører i høj grad forskning og udvikling.